

Fickin Ellw. Håig
Förnöjsamhet uti Ensligheten:

G 5 168

Sjungen

af

En fattig Wandringsman;

Den der är en främling i denna werl-
dens öfen, och får fördenstull
wandra warliga, lika
som ett skepp

På Många Bøljer.

Kan sjungas som:

Vorrt mitt hjerta med de tankar 2c.

Stockholm, 1815.

Tryckt hos Direct. och Kongl. Salt- & Västrenskaren
W. Gohm.

1.
Matlighet med fåfångt nöje,
Som ei länge kan bestå;
Lustighet och dårars löje
Må nog werlden eftertrå;
Medan hon ei bättre wet,
Och ei ser den salighet,
Som Gud skänker sina wänner,
Hvilken Tron allena känner.

2.
Kostbarhet, ansenlig åra,
Rikedomar, prål och pragt,
Samt hwad werlden will begåra,
Anses då med stort föragt,
Når man sig till Jesum wändt,
Och i Trone litet kändt
Hwad vår Jesu ändtlig gifwer
Den som fast till åndan blifwer.

7.

Ljustig morgon ändtlig följ

Sorge, nattens svåra pust;

Min Wån JEsu & Sig ej döli

På min sorg Han skänker lust.

Efter JEsu stadelig

Trones dgon wända sig;

Ewig ro skall jag nog finna;

Ro, som aldrig kan försvinna.

8.

Man må fritt mig då bemöta

Uti werlden hur' man will:

Ro hos Dig, min JEsu söta,

Der jag om och tiger still;

Ett godt slut snart komma tör.

Christe JEsu nådigt hör!

Rom och ända dessa dagar.

Amen, kom när Dig behagar.
